Gratiam atq; consolationem perpetuam, et eternam a deo patre, et deo nostro Jesu Christo. Clariss: vir; Literas tuas legi, quibus mihi gratias agis pro officijs meis in tuum filium. Ego autem optarem, non tantum hac ratione, in tam afflictis tuis rebus, ob calamitosum casum patris tui, et mihi et omnibus bonis et meo dolen, me posse mutua erga te declarare voluntatem, sed et maioribus officijs te, tuamq; totam familiam mihi deuinire. Hoc certe tibi de me persuadeas velim, si qd consilij, atq; auxilij omnino petis fuerit vnq;, quibus commodum tuum, tuorq; fortunam possim, me paratissimum fore. Filius tuus Albertus modestissime et verecundissime, et ingenuum juuenem decet, nobiscum conuersatus est, obsequium et reuerentiam debitam tuis praeceptis exhibuit, quod in ipso probari etiamdum, maiorem tantum promptitudinem et alacritatem in rebus agendis, in eo hortaq; desiderari, nisi ipse admonuisset, est hoc qd est vitij naturali infirmitati, quam et imperitiam existimo. Indicauit mihi hesternodie, quia hic de religione, qd fuisset sit inserti stimq, et alijs tuis literis se intelligisse

intelligisto, no ingratum tibi futurum, si te in ini-
tio, et de ratione studiorum tuorum in posterum
instituenda tecum conferam. putamus itaq;
romanissime hoc unum fieri posse, nim
Atticum, et vtrisq; Tullii fratris. hoc
romitas hoc vestrum consilium multi
non displicuit, potissimum vobis ad nos, si
ministerium Dei nobis vobis integra et
ecclesiam et Scholam. nam hoc vsq;
nihil plane apud nos mutatum aut in
novatum est. procul dubio non absq;
mirabili Dei consilio, quo stam aeqa istam
ecclesiam bonorum exercuit, et hostium in his re-
gionibus aliquod moratur, ministris pas-
toribus, et aliis fidelibus, q. nunc propter ti-
midos, et angustij professionem, suis studiis vbiq; pel
lunt, vel si et haec ipsis longanimi-
tatem contemptrunt, negligendo visi-
tationis nostrae tempus, et gravior po-
stea, et iustior sit ipsis in nos vindica-
tio. Tentatum episcopis nostris nihil re-
lingit, et quam primum to mesqe in ecclesiis
satrem aliqui instituam, instar aliter, mi
natim superstitionis non ferendam indigna
tionem, verum nihil adhuc permovit. Dni
nostri

Dni nostri Legatum expectamus, quem vel religionis
causa, 12. Februarij ad imperatorem misimus
nec dum redijt, expectamus simplicis nos deby
bit si aequis et tolerabilibus conditionibus impera-
ri, et nobis sine hostilitate, liceat verum
et integrum in ecclesijs ministerium obire.
nosq; nobis quiesq; sic negotij nim porro
ista illa Confessio Augustana, no desistemus
nostram stationem, et ecclesiam, quae huic
serenissimo propter multiplicem hominum in-
gratitudinem ad nostrum tempus stabilita est,
verbo Dei consolari, et ad constantia exhor
tari no desistemus, quod si vero nostro mi
nisterio aberti velint, ad restituendos pau
latim papistros illos ceremoniarum abusus,
et ad horrendum idolorum nitium stabiliendum
paratos sumus, Dni auxilio, potius de vitam
nostris fortunis periclitari et quinis ppri,
quam vel iotam ingratiam adversari
ariorum de vera religionis sententia
mittere. Ceterum Regium Christi
facinus vesci et propagari in Anglia,
D. Nordy et Pauly Fagij, magno cum
benevolentia ab ipso Rege et regni proceri
susceptii sunt, Agunt nunc Crotonij
apud Archiepisc. Cantuariensis, ad cibum
mortem

Mirabilis vestrum Cantabrigiam venit, atque in Academia Dominos Lectores profitebitur. Ministerium meum pro adolescentis vperitia et familijs, quibus stipendia bos fortasse ab vestris parari, nondum tamen omnino ad nostra tolerandum retinendi spem abiecerunt, si Deus nobis aliquo fuerit ministerij. Reliqua ex literis nostra Epistola, filio tuo carissimo intelliges. Si illum ad nos remittere placuerit semper ei nostrum hospitium gratum fuit ipsi tamen tuo testatio praestari. Vale in Christo vale Ornatissime Blaindre et nobis nostri pleni et amantes Salutem fratres D. Antonius sive amicus meus Coltenbisius. Date Lovanij volentes Julij 1549.

Johannes Marbachius
T. T.

Clarissimo viro, pietate et virtute Philanthropo, D. Thomae Blaindro, Domino meo observandissimo.

Xxvi Julij
1549.
per Antonius Grunbach